

عنوان مقاله:

واکاوی اثربخشی فعالیت های نیکوکارانه بر کاهش آسیب اجتماعی روسپیگری زنان

محل انتشار:

چهارمین همایش ملی خیر ماندگار (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

حوریه ربانی اصفهانی - مدرس دانشگاه اصفهان، معاون پژوهشی پژوهشکده آلا (دانشگاه اصفهان)

الهه خرمی نسب - دانشجوی دکترا، گروه حقوق جزا و جرم شناسی، دانشکده علوم انسانی و حقوق، دانشگاه آزاد اسلامی واحد اصفهان (خوراسگان)

خلاصه مقاله:

روسپی گری یکی از معضلات اجتماعی است که طیف وسیعی از زنان به دلایل مختلف در سطح جهان به آن روی آورده اند. برآورد آسیب های نشأت گرفته از آن، دولتهای جهان را برآن داشته که اقدامات قانونی در جهت لغو و یا نظارت بر تن فروشی زنان دنبال کنند ولی آنچه مشهود است تاثیری در روند روبه رشد ویا کنترل شرایط حاصل از آن نداشته است. لذا همزمان با اقدامات قانونی در این کشورها، سازمانهای مردم نهاد و موسسات خیریه با رویکرد کمک به زنان روسپی در جهت کاهش آسیب ها و کمک به خروج آنان از این عرصه به رسمیت شناخته شده اند. در کشور ما ایران، روسپیگری به خودی خود جرم شناخته نشده ولی افعال مرتبط دیگر با آن در قالب عناوینی چون زنا، تقبیل، مضاجعه و... جرم انگاری شده اند و در نتیجه خلاء قانونی در این زمینه دیده می شود. لذا با افزایش آمار روسپی گری در کشور و نقصان رویکرد قانونی و باتوجه به تجربه دیگر کشورها در خصوص ورود خیریه ها به این عرصه و میزان اثربخشی آنان، لزوم بررسی این موضوع مشهود می باشد. در این مطالعه با روش توصیفی- تحلیلی و ابزار کتابخانه ای، مطالعه اسنادی و در بخشی مصاحبه، به بررسی این موضوع و ارائه راهکار بومی پرداخته شده است.

کلمات کلیدی:

روسپیگری، سازمان های مردم نهاد، موسسات خیریه، بریتانیا، ایران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1754223>

